

9 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ

Ἡ σύλληψις τῆς ἁγίας Ἀννης τῆς μητρὸς τῆς Θεοτόκου· ἀνάμνησις τῶν ἐγκαινίων τοῦ ἐν Κύπρῳ ἱ. ναοῦ τοῦ ἁγ. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου (ἐν ἔτει 1091). Ἀννης τῆς μητρὸς Σαμουήλ τοῦ προφήτου (1160 π.Χ.).

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ

Εἰ βούλει ἐορτάσαι ἐντελέστερον τὴν παροῦσαν ἡμέραν, μετὰ τὸν Προοιμιακόν, στιχολόγησον τὴν ἀ' στάσιν τοῦ Μακάριος ἀνήρ.

* * * * *

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Ὁ ἱερεύς· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Καὶ ἄρχεται ὁ Ἀναγνώστης ἀναγινώσκων τὸν Προοιμιακὸν Ψαλμόν, λέγων οὕτω·

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ, Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμὸς ργ' (103).

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον· Κύριε ὁ Θεός μου, ἐμεγαλύνθης σφόδρα. Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω, ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον. Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέρριν, ὁ στεγάζων ἐν ὕδασι τὰ ὑπερῶα αὐτοῦ. Ὁ τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων. Ὁ ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα. Ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. Ἀβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὁρέων στήσονται ὕδατα. Ἀπὸ ἐπιτιμήσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν. Ἀναβαίνουσιν ὄρη, καὶ καταβαίνουνσι πεδία εἰς τὸν τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά. Ὅριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλῦψαι τὴν γῆν. Ὁ ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγγιν, ἀναμέσον τῶν ὁρέων διελεύσονται ὕδατα. Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέχονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν. Ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει· ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν. Ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερώων αὐτοῦ· ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ. Ὁ ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι, καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων. Τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς, καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου. Τοῦ ἱλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ· καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει. Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ

πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου ὅς ἐφύτευσας. Ἐκεῖ στρουθία ἐννοοσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἡ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν. Ὅρη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγωοῖς. Ἐποίησε σελήνην εἰς καιρούς· ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ. Ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ· ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ. Σκύμνοι ὠρυόμενοι τοῦ ἀρπάσαι, καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρώσιν αὐτοῖς. Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν, καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται. Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἐσπέρας. Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας· ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου. Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος· ἐκεῖ ἐρπετά, ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμὸς, ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων. Ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται· δράκων οὗτος, ὃν ἔπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ. Πάντα πρὸς σέ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν τροφήν αὐτῶν εἰς εὐκαιρον. Δόντος σου αὐτοῖς, συλλέξουσιν. Ἀνοίξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος· ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον, ταραχθήσονται. Ἀντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι, καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν. Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμά σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαταστήσεις τὸ πρόσωπον τῆς γῆς. Ἦτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας· εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ. Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν· ὁ ἀπτόμενος τῶν ὀρέων καὶ καπνίζονται. Ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῷ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω. Ἠδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογὴ μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ. Ἐκλείποιεν ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν.

Ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ· ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ. Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός (ἐκ γ'). Ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Εἶτα, Συναπτὴ μεγάλη ὑπὸ τοῦ Διακόνου,

καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

*** * ***

[Ἡ ΣΤΙΧΟΛΟΓΙΑ ΤΟΥ ΨΑΛΤΗΡΙΟΥ]

Καὶ φάλλεται τὸ Μακάριος ἀνὴρ, ἥτοι ἡ ἀ' στάσις τοῦ ἀ' καθίσματος τοῦ ψαλτηρίου.

Εἶτα, Συναπτὴ μικρὰ ὑπὸ τοῦ Διακόνου,
καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·
Ὅτι σὸν τὸ κράτος ...

* * *

ΟΙ ΕΠΙΛΥΧΝΙΟΙ ΨΑΛΜΟΙ

ᾠχος $\frac{4}{2}$ Πα ρ

Κ^{B8} υ ρι ε ε κε κρα α ξα προ ο ος σε ε ει σα
κου ου σο ο ον μου ει σα κου σο ον μου Κυ υ υ
ρι ι ι ι ε ^Π₉ Κυ ρι ε ε κε κρα α ξα προ ος σε ^Δ₂
ει σα α α κου σο ο ο ον μου ^{B8}_Δ προ σχεστη φω νη η
η τη ης δε η σε ω ω ω ως μου ^Π₉ εν τω κε κρα
γε ναι αι με προ ο ος σε ε ει σα α κου σο ον μου ου
Κυ υ ρι ι ε ε ^Θ₇
Κ^{B8} α τευ θυ νθη η τω η προ ο ο σευ χη η η
μου ως θυ μι α α α μα α ε νω πι ο ο ο
ον σου ^Π₉ ε πα αρ σι ι ις τω ων χει ει ει ρω
ω ω ω ων μου ^{B8}_Δ θυ σι ι α ε ε ε σπε ρι ι ι νη
η ει σα α α α κου σο ον μου ου Κυ υ ρι ι
ε ε ^Θ₇

Ἡ Στιχολογία.

 ου Κυ υ ρι ε φυ λα κηντω στο μα τι ι μου

και θυ υ ρανπε ρι ο χης πε ρι τα χει λημου

 η εκ κλι νης την καρ δι ανμου εις λο γους πο νη

ρι ι ας του προ φα σι ζεσ θαι προ φα α σεις εν α μαρ τι

ι αις

 υν αν θρω ποις ερ γα ζο με νοις την α νο μι ι αν

και ου μη συν δυ α σω με τα των ε κλε κτων αυ των

 αι δε ευ σει με δι και ος εν ε λε ει και ε

λεγ ξει με ε ε λαι ον δε α μαρ τω λου μη λι πα

να α τω την κε φα λη ην μου

 τι ε τι και η προ σευ χη μου εν ταις ευ δο

κι αις αυ των κα τε πο θη σαν ε χο με να πε τρας οι

κρι ται αυ των

 κου σονται τα ρη μα τα α μου ο τι η δυν θη

σαν ω σει πα χος γης ερ ρα γη ε πι της γης δι ε

σκορ πι σθη τα ο στα αυ των πα ρα τον Α α δην

Ο τι προς σε Κυ υ ρι ε Κυ ρι ε οι ο φθαλ μοι

οι μου ε πι σοι οι ηλ πι σα μη αν τα νε λησ την ψυ χη

ην μου

Φ υ λα ξο ον με α πο πα γι ι δος ης συν ε

στη σαν το ο μοι και α πο σκαν δα λων των ερ γα ζο

με ε νων την α νο μι ι αν

Π ε σουν ται εν αμ φι βλη στρω αυ των οι α μα ρτω

λοι κα τα μο νας ει μι ε γω ε ως αν πα ρε

ελ θω

Φ ω νη η μου προς Κυ ρι ον ε κε κρα ξα φω νη

η μου προς Κυ υ ρι ον ε δε η η θην

Ε κ χε ω ε νω πι ον αυ του την δε η σι ιν

μου την θλι ψιν μου ε νω πι ον αυ του απα γγε λω

Ε ν τω εκ λει πειν εξ ε μου το πνευ μα μου και

συ ε γνωστας τρι βους μου

Ε^{B8} ν ο δω ταυ τη η ε πο ρευ ο ο μην ε κρυ

ψανπα γι δαμοι^{6 7x}

Κ^{B8} α τε νο ουν εις τα δε ξι α α και ε

πε βλεπον^{Δ2} και ουκ η ην ο ε πι γι νωσκωνμε^{6 7x}

Α^{B8} πω λε το φυ γη η απ ε μου και ουκ ε ε

στινο εκ ζη τωντην ψυ χη ηνμου^{6 7x}

Ε^{B8} κε ε κρα ξα προς σε Κυ ρι ε ει ει πα συ ει

η ελ πις μουμε ρις μου ει εν γη ζω ωντων^{6 7x}

Π^{B8} ρο σχεις προς την δε η σι ιν μου ο ο τι ε τα

πει νω θην σφο ο δρα^{6 7x}

Ρ^{B8} υ υ σαιμε εκ των κα τα δι ω κοντων με ο ο

τι ε κρα ται ω θησαν υ περ ε με^{6 7x}

Ε^{B8} ξα γα γε εκ φυ λα κης την ψυ χη ηνμουτου

ε ξο μο λο γη σασθαιτω ο νο μα τι ι σου^{6 7x}

Ε^{B8} με υ πο με νου σι δι και οι ε ως ου αν

τα πο δω ωςμοι^{6 7x}

Ε^{B8} κ βα θε ων ε κε κρα ξα σοι Κυ ρι ε Κυ ρι
ε ει σα ακ ου σον της φω νη ης μ8

Γ^{B8} ε νη θη η τω τα ω τα σου προ σε χον τα εις την
φω νη ντης δε η σε ω ως μου 6

Ἰστώμεν στίχους Γ', καὶ ψάλλομεν
Στιχηρὰ προσόμοια τῆς Ἀγίας γ'.

Ὁ ἐξ ὑψίστου κληθεῖς. Ἦχος 6 Βου ξ

Στίχ. α'. Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε Κύριε, τίς
ὑποστήσεται 6
ο τι πα ρα σοι ο ι λα σμος ε

στιν 6

Κ αρ πο γο ν8 8 σα η σται ρα πα ρελ πι ι δα 6

Πα ρ θε νον την μελ λ8 σαν τι κτειν Θε ον εν σα ρ κι 6 α γαλ

λι α σει φαι δρυ νε ται 6 χο ρευ ει χαι ρει 9 με γα

λο φω ω νως Αν να κραυ γα ζ8 σα 6 φυ λαι μοι συ γχα ρη

τε α πασαι τ8 Ισ ρα ηλ 6 κυ ο φο ρω και το ο νει

δος 6 της α παι δι ας 9 ε να πο τι θε μαι ω ως ην

δο κη σεν 6 ο Ευ ερ γε της ε πα κ8 σας μ8 9 της

προ σευ χης και κα τω δυ νον 6 θε ρα πευ σας καρ δι

ι ι αν δι ω δι νωνως υ πε σχετο

Στίχ. β'. Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε·

ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον σου
ηλ πι σεν η ψυ

χη η μου ε πι τον Κυ ρι ον

Ο ἐξ α νι ικ μθ πη γα σας υ δωρ πε ε

τρας καρ πον τη κοι λι α σθ Αν να χα ρι ζε ται την α

ει παρ θε νον Δε σποι να εξ ης το υ δωρ της σω

τη ρι ι ας μελ λει προ ερ χεσθαι ου κε τι ως α καρ

πος γη παροι κεις ε πι γης ο νει δι σμθ ηλ λο τρι ω

σαι γην γαρ βλα στη σεις καρ πο φο ρθ σαν ζω η ης τον

α στα χυν τον τα ο νει ει δη η α φαι ρθ μενον παν

των βρο των ως ην δο κη σε δι α σπα γχνα ε λε ε

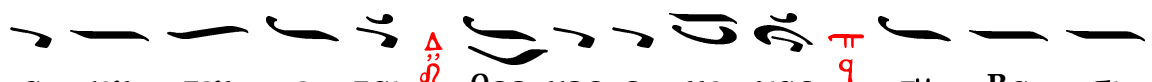
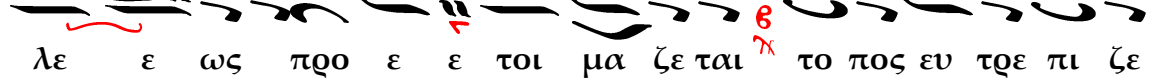
ε ρς μορ φω θη ναι το αλ λο τρι ον

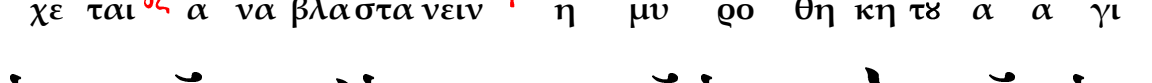
Στίχ. γ'. Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς

πρωΐας
ελ πι σα τω Ι σρα ηλ ε πι τον Κυ

ρι ον

Των Προ φη των οι προρ ρη σεις εκ πλη ρθ νται

 ο ρος γαρ το α γι ον λα γο σιν ι δρυται κλιμαξ η θει

 α φυ τευ ε ται θρο νος ο με γας τς Βα σι

 λε ε ως προ ε ε τοι μα ζε ται το πος ευ τρε πι ζε

 ται ο θε ε ο βα δι στος βα τος η α φλε κτος αρ

 χε ται α να βλα στα νειν η μυ ρο θη κη τς α α γι

 α σμα τος η δη πη γα ζει της στει ρω σε ως τς

 πο τα μς α να στελ λς σα της θε ο φρο νος Α
 α αννης ην εν πι στει μα κα ρι σω μεν

Καὶ τῶν Ἐγκαινίων γ'.

Αἱ Ἀγγελικαί. Ἦχος Δι-Θ

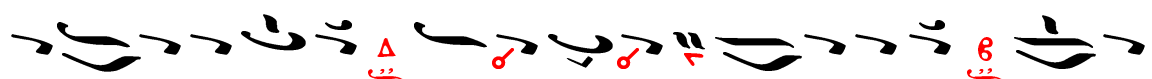
Στίχ. δ'. Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος καὶ πολλή παρ' αὐτῷ

λύτρωσις, καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ
 εκ πα σω

 ων των α νο ο μι ων αυ τς

 ε σπο τα Χρι στε η α θα να τος σο φι α

 βλεμ μα τι τω σω ε πι φοι τη σον εξ υ ψς εν τς

 τω τω ω τε με νει και α σα λε ευ τον φυ λα ξον ε ως

συν τε λει ας τς ς αι ω νος τς δε πι στως Χρι στε ε Εν

τς τω α ει προς τρε χοντας τς α προ σι ι τς

σφω τος α ξι ω σον ευ σπλαγ χνε ε

Στίχ. θ'. Αινείτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔθνη, ε παι νε σα

τε αυ τον πααν τες οι λα οι

Π α λαι Σο λο μων τον Να ον οι κο δο μη σας

αι αι μα τα ζώ ων εις θυ σι αν σοι προ ση γεν εις

τυ πον τς ς Να ς σς ου ε κτη σω ω Φι λαν θρω πε τω

ι δι ω αι μα τι ι βλ η σει μεθ ς και νυν σε δυ υ

σω πς μεν τον μο νον ευ σπλα γχνον ο πως το Πνε ευ

μα το ευ θες πεμ πης εν τς τω α ει ει

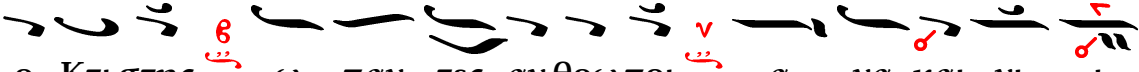
Στίχ. ι'. Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, και ἡ

ἀλήθεια τοῦ Κυρίου με ε νει εις το ον αι ω να

Δ ευ τε α δελ φοι ευ φραν θω μεν φι λε ορ τως

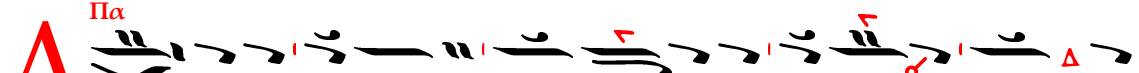
και πνευ μα τι κην συ στη σω με θα χο ρει αν ψυ

χης δε τη ην λαμ πα δα τω ε λαι ω ω φαι δυνω μεν ς

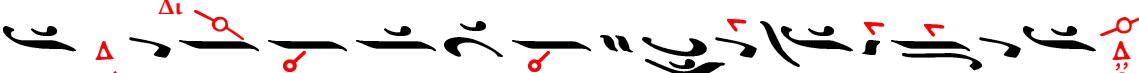

 τω γὰρ Εγ καὶ νι ἀ ἀ τι μώνται ^Δ ὃ τω δο ξα ζε ται αι

 ο Κτιστῆς ^Θ ὦ παν τες ἀνθρώποι ^ν ἀ να καὶ νι ^ϛ ι

 ζον ται ψυ χην ^Δ πρὸς υ ψος ὃ ρα νι ο ον ^Θ
 Δόξα. *Τῶν Ἑγκαινίων.*

Ἦχος Πά

^{Πα} Δ ο ο ο ξα Πα α τρι ι ι ι καὶ Υι υι ὦ ^Δ και

 Α γι ὦ Πνευ μα α α τι ^Π

^{Πα} Τ ην μνη η μη ην τω ὦ ὦν ε ε ἐγκαι αι νι ι ι

 ὦν ^Δ ε πι τε λουν τες Κυ υ υ υ ρι ι ι ι ε ^Δ
^{Πα} σε τον του α γι α σμου δο τη η ρα α α δο ξα α

 ζο ο ο ο μεν ^{Νη} δε ο ο ο με ε ε ε νοι ^ν
^{Πα} α γι α α σθη ναι η η μων τα αι σθη τη η ρι ι

 ι α τω ὦν ψυ υ υ υ χων ^Π τη πρε σβει ει α των ε

 εν δο ξω ὦ ὦν α α α θλο ο φο ο ο ρων ^Δ α γα

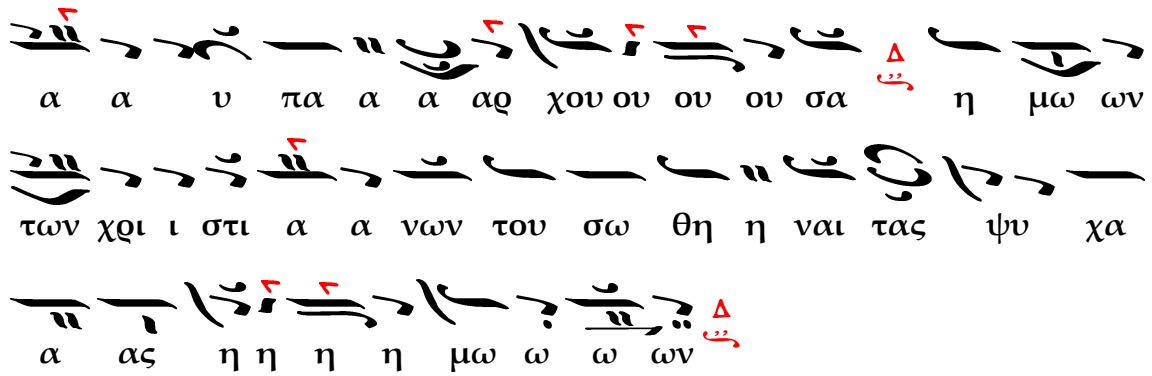
 θε πα αν το δυ υ υ να α α α με ^Π

Καὶ νῦν. Τῆς Ἀγίας.
Γερμανοῦ.

Ἦχος Δι-Θ

Και νυ υ υ νυ και α α ει και εις τους αι ω νας
των αι ω ω νων α α μην

Το α πο ορ ρη το ον τοι οι οις αγ γε ε
λοις και αν θρω ποις με ε ε γα α λει ει ει ον
και απ αι ω ω ω νος χρη σμο δο του με νον μυ
στη η ρι ι ον πα α ρα α α δο ο ο ο ξον ση
με ε ρον εν τοις λα γο σι της σω φρο νο ος Α α αν
νης βρε φουρ γει ει ται Μα α ρι α η η η Θε ο ο
παις ε τοι μα ζο με ε νη εις κα τοι κι ι ι αν του
παμ βα σι λε ως τω ω ω ν αι ω ω νων και εις α
να πλα α α σιν του ου γε ε ε νου ους η η η
μων ην εν κα θα ρω συ υ υ νει δο ο τι κα θι
κε τευ σω μεν α να βο ων τε ες προς α αυ την
πρε σβευ ε τω σω Υι ω και Θε ε ω ως προ στα σι

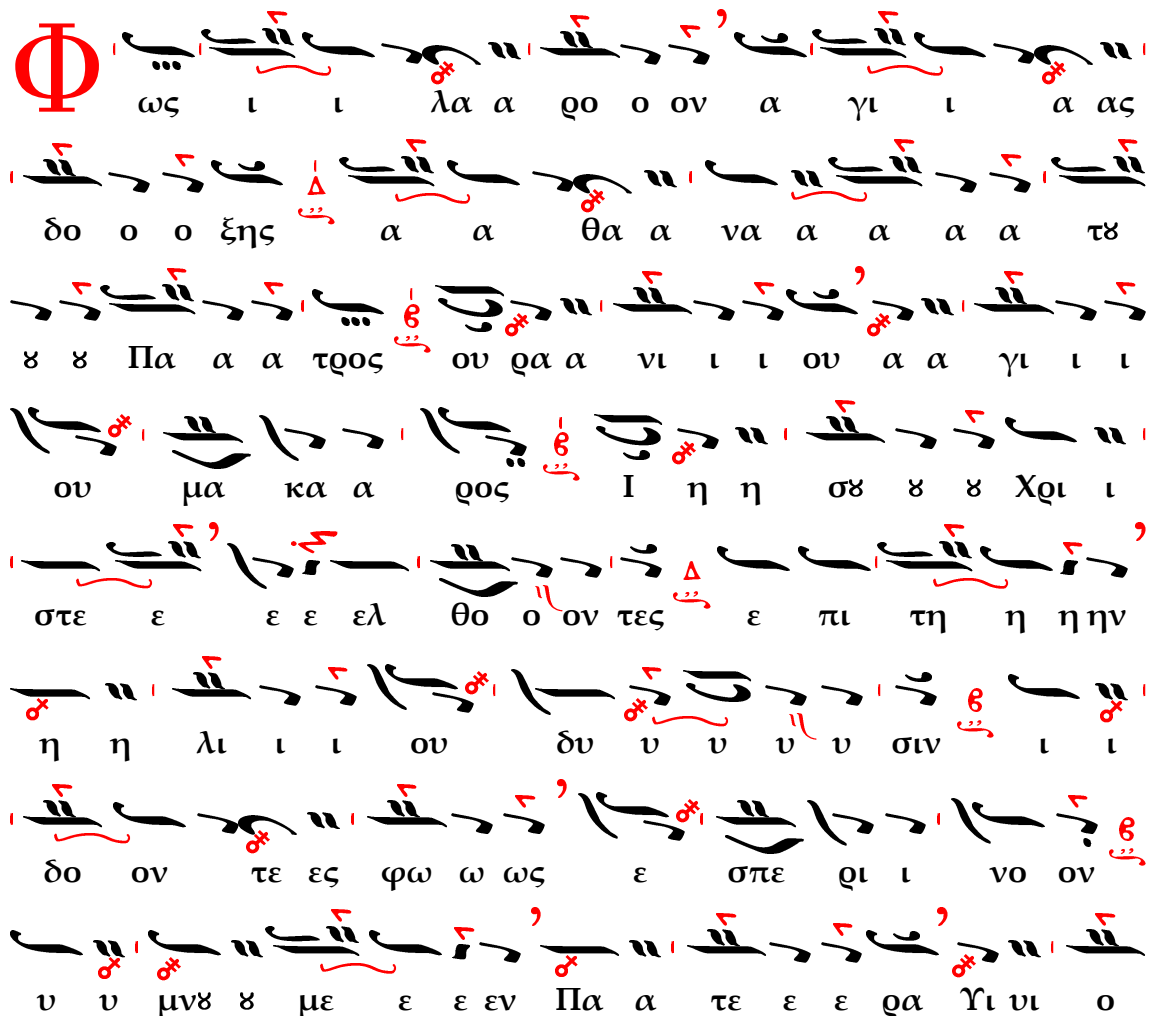

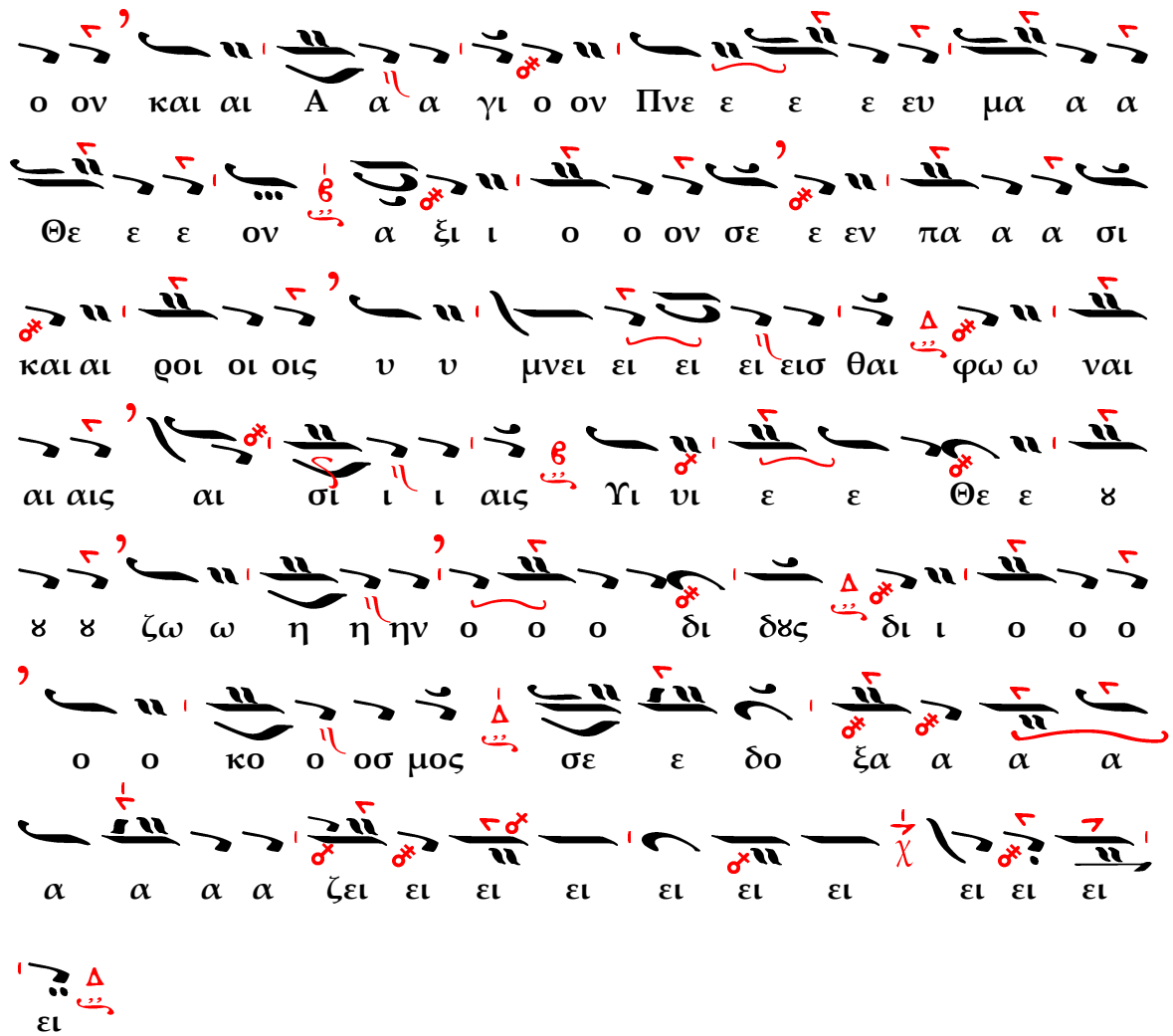
Εἵσοδος. Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης τὴν ἐπιλύχνιον εὐχαριστίαν χῦμα·

Φῶς ἱλαρὸν ἀγίας δόξης, * ἀθανάτου Πατρός, * οὐρανίου, ἀγίου, μάκαρος, * Ἰησοῦ Χριστέ, * ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, * ἰδόντες φῶς ἐσπερινόν, * ὑμνοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, * καὶ ἅγιον Πνεῦμα, Θεόν. * Ἄξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς * ὑμνεῖσθαι φωναῖς αἰσίαις, * Υἱὲ Θεοῦ, ζωὴν ὁ διδούς· * διὸ ὁ κόσμος σὲ δοξάζει.

Φῶς ἱλαρόν. Μέλος παλαιόν, ἐξηγήσεις Σίμωνος Ι. Καρᾶ.

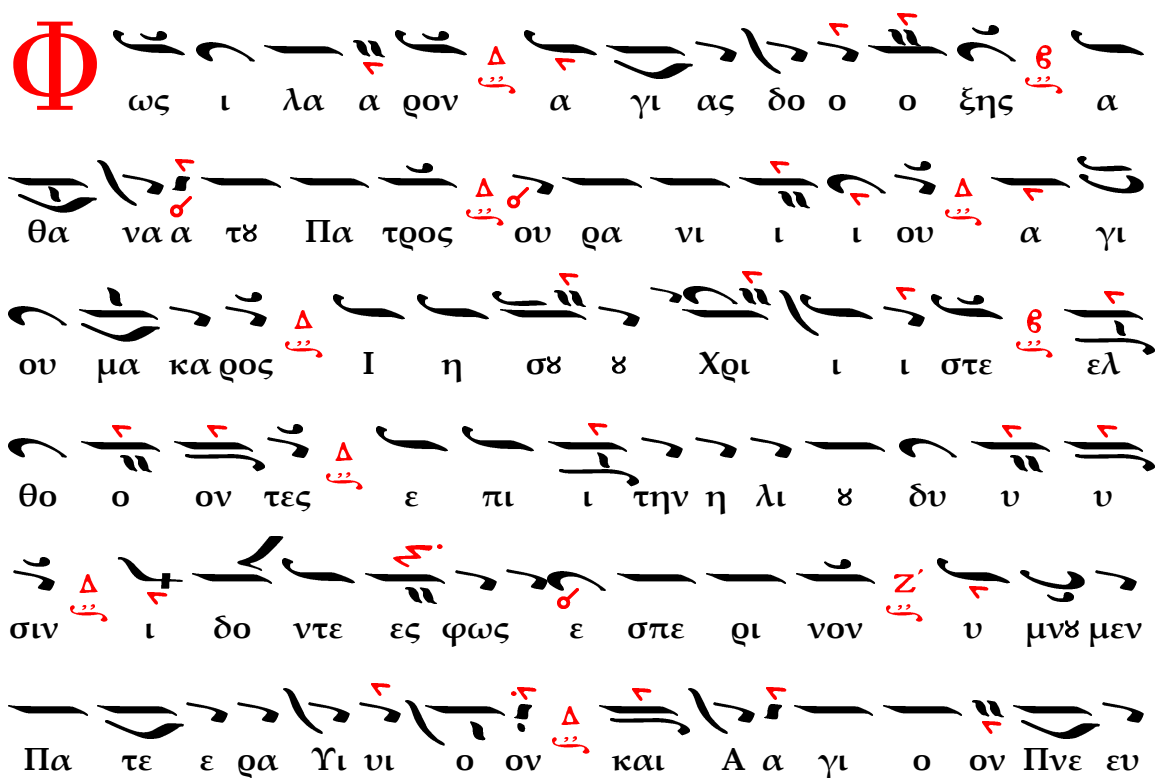
Ἦχος Δι-Θ

Ἰωάννου Σακελλαρίδου ἐπὶ τὸ λαϊκότερον

Ἦχος Δι-Θ

μα Θε ε ο ον α ξι ο ο ον σε εν πα α σι
 και ροις υ μνει ει ει σθαι αι φωναις αι σι ι αις Υι
 ε ε Θε ε ε ου ου ζω η η η ην ο δι ι
 δσ ςς δι ο ο ο ο ο κο ο σμος σε ε δο
 ξα α α ζει

ΤΟ ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΟΝ

Ὁ διάκονος· Ἐσπέρας προκείμενον.

Τῇ Κυριακῇ ἐσπέρας.

Ἦχος πλ' Νη ς

I δσ ς δη ευ λο γει ει τε τον Κυ ρι ον
 πα αν τες οι δσ ς λοι Κυ ρι ς

Στίχ. α'. Οἱ ἐστώτες ἐν οἴκῳ Κυρίου,
 εν αυ λαις οι οι κς ς

Θε ου ημων

I δσ ς δη ευ λο γει ει τε τον Κυ ρι ον
 πα αν τες οι δσ ς λοι Κυ ρι ς

Στίχ. β'. Ἐν ταῖς νυξὶν ἐπάρατε τὰς χεῖρας ὑμῶν εἰς τὰ ἅγια
 εν αυ λαις οι οι κς ς

και ευ λο γει τε ε τον Κυ ρι ον

I δὲ ὁ δὲ ἐν τῷ Κυρίῳ
 παύσονται δὲ οἱ λόγοι Κυρίου ὅτι ὁ

Τῇ Δευτέρᾳ ἐσπέρας.

Ἦχος Δι-Θ

K υῦρίος εἰσακείται μὲν τῷ
 κε κράγει ναι με προσαυτὸν

Στίχ. α'. Ἐν τῷ ἐπικαλεῖσθαι με εἰσήκουσάς μου, ὁ Θεὸς τῆς
 δικαιοσύνης μου· ἐν θλίψει ἐπλάτυνάς με. Οἰκτείρησόν με
 και

εἰσακσοντὴς προσευχῆς μὲ

K υῦρίος εἰσακείται μὲν τῷ
 κε κράγει ναι με προσαυτὸν

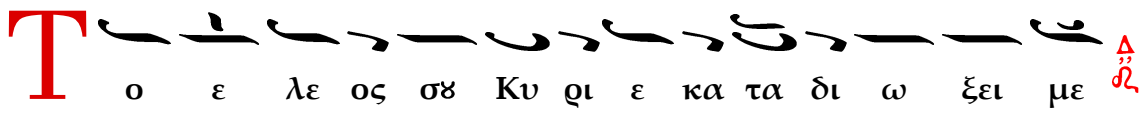
Στίχ. β'. Ἐν εἰρήνῃ ἐπὶ τὸ αὐτὸ κοιμηθήσομαι καὶ ὑπνώσω, ὅτι
 σύ, Κύριε
 κατὰ μονας ἐλπίδι κατὰ

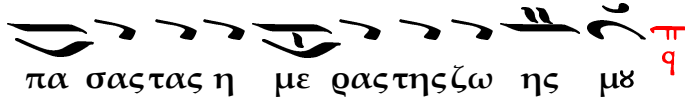
σα ἄς με

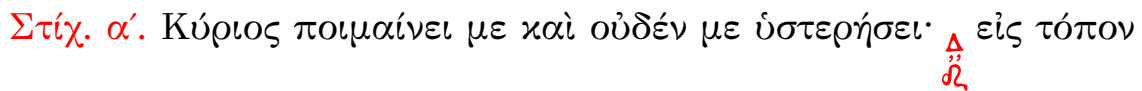
K υῦρίος εἰσακείται αἰ μὲν τῷ
 κε κράγει ναι με πρὸς αὐτὸ ὄν

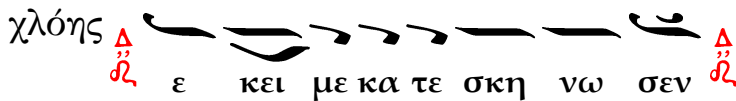
Τῇ Τρίτῃ ἑσπέρᾳ.

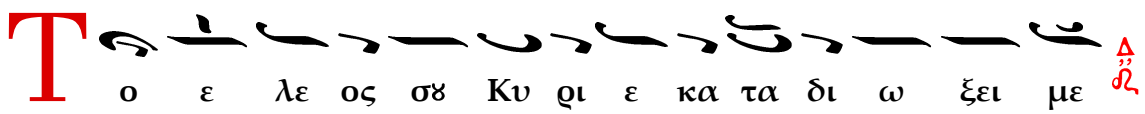
Ἦχος ♯ Πα ρ

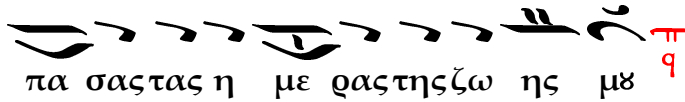
Τ ο ε λε ος σθ Κυ ρι ε κα τα δι ω ξει με

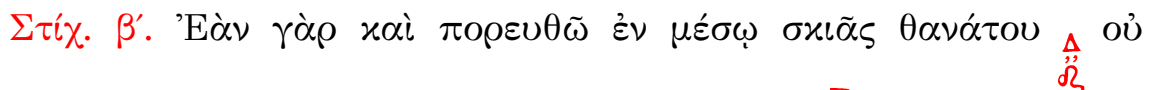
πα σαστας η με ρασηςζω ης μθ

Στίχ. α'. Κύριος ποιμαίνει με καὶ οὐδέν με ὑστερήσει· εἰς τόπον

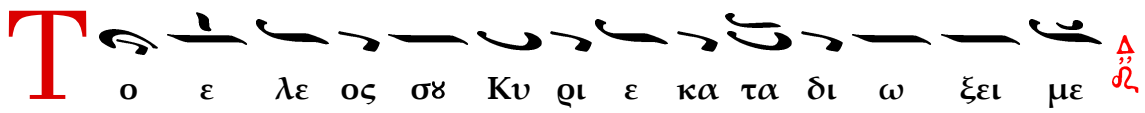
χλόης

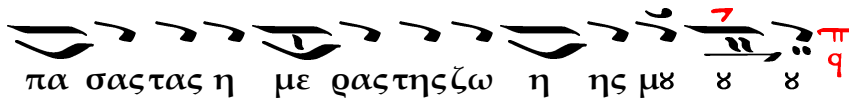
Τ ο ε λε ος σθ Κυ ρι ε κα τα δι ω ξει με

πα σαστας η με ρασηςζω ης μθ

Στίχ. β'. Ἐὰν γὰρ καὶ πορευθῶ ἐν μέσῳ σκιᾶς θανάτου οὐ

φοβηθήσομαι κακὰ

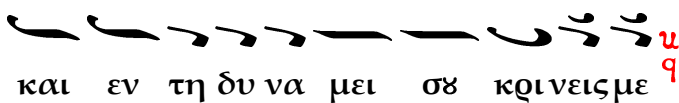
Τ ο ε λε ος σθ Κυ ρι ε κα τα δι ω ξει με

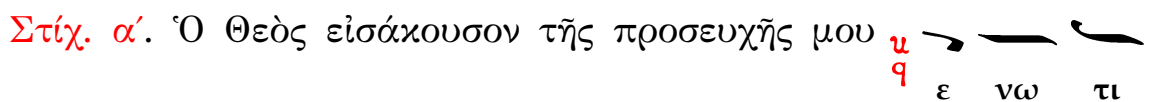
πα σαστας η με ρασηςζω η ης μθ

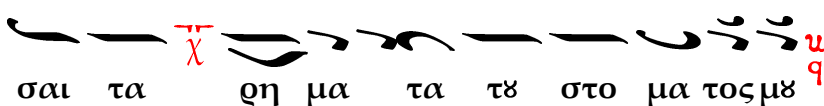
Τῇ Τετάρτῃ ἑσπέρᾳ.

Ἦχος ♯ Κε ρ

Ο Θε ος εν τω ο νο μα τι σθ σω σον με

και εν τη δυ να μει σθ κρινεις με

Στίχ. α'. Ὁ Θεὸς εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου

σαι τα

Ο Θεός εν τω ονοματί σου σῶσον με

και εν τη δυνάμει σου κρινεῖς με

Στίχ. β'. Ἴδου γὰρ ὁ Θεὸς βοηθεῖ μοι
και ο Κύριος

αντιληπτῶς της ψυχῆς μου

Ο Θεός εν τω ονοματί σου σῶσον με

και εν τη δυνάμει σου κρινεῖς με ε ε ε

Τῇ Πέμπτῃ ἑσπέρᾳ.

ᾠδὴ Δι-Θε

Η βοήθεια σου Κύριε

ἡ ποιεῖς τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν

Στίχ. α'. Ἦρα τοὺς ὀφθαλμοὺς μου εἰς τὰ ὄρη
ο Θεὸς ἡ ξει

η βοήθεια σου

Η βοήθεια σου Κύριε

ἡ ποιεῖς τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν

Στίχ. β'. Κύριος φυλάξει σε ἀπὸ παντὸς κακοῦ
φυλάξει

την ψυχὴν σου ὁ Κύριος

Η βο η θει α μπά ρα Κυ ρι ι ς τς
 ποι η σάντος τον ς ρα νο ον και τη ην γη η
 ην

Τῇ Παρασκευῇ ἐσπέρας.

ᾠχος ρα φ

Ο Θε ος α ντι λη πτωρ μς ει το ε λε
 ο ος σς προ φθα α σει με

Στίχος α'. **Ε** ξε λς με εκ των εχ θρων μς ο Θε

ος και εκ των ε πα νι στα με νων επ ε με ε λυ

τρω σαι αι με

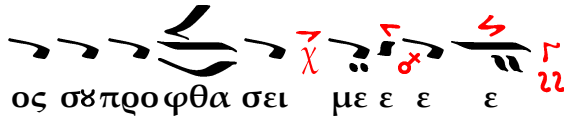
Ο Θε ος α ντι λη πτωρ μς ει το ε λε
 ο ος σς προ φθα α σει με

Στίχος β'. **Ρ** υ σαι με εκ των ερ γα ζο με νων την

α νο μι αν και εξ αν δρων αι μα των σω σον

με

Ο Θε ος α ντι λη πτωρ μς ει το ε λε ο

* * *

Η ΕΚΤΕΝΗΣ ΔΕΗΣΙΣ

Εἶτα ὁ διάκονος (ἢ ὁ ἱερεὺς) τὴν ἐκτενῆ δέησιν, ὁ δὲ λαὸς εἰς ἐκάστην δέησιν τὸ Κύριε, ἐλέησον (τρὶς).

Εἴπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν εἴπωμεν.

Κύριε παντοκράτορ, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου· δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεῖνος).

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἱερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων καὶ μοναχῶν καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, υἱείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ πόλει ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τῆς ἁγίας ἐκκλησίας ταύτης.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων καὶ ἀοιδίμων κτιτόρων τοῦ ἁγίου ναοῦ τούτου (τῆς ἁγίας μονῆς ταύτης) καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσασμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε κειμένων καὶ ἀπανταχοῦ ὀρθοδόξων.

Ἔτι δεόμεθα καὶ ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἁγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ, κοπιώντων, ψαλλόντων, καὶ ὑπὲρ τοῦ περισσῶτος λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου τὸ παρὰ σοῦ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Ὁ ἱερεὺς· Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ ἀναγνώστης· Ἀμήν.

* * *

Ὁ προεστώς ἢ ὁ ἀναγνώστης·

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἐσπέρᾳ ταύτῃ ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα· συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Ἅγιε· φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα· τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης.

Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

* * *

ΤΑ ΠΛΗΡΩΤΙΚΑ

Εἵτα ὁ διάκονος λέγει τὰ Πληρωτικά, ὁ δὲ χορὸς ἀποκρίνεται εἰς μὲν τὰς δύο πρώτας δεήσεις διὰ τοῦ Κυρίου, ἐλέησον, εἰς τὰς ἐπομένους ἕξ διὰ τοῦ Παράσχου, Κύριε, εἰς δὲ τὴν τελευταίαν διὰ τοῦ Σοί, Κύριε.

Πληρώσωμεν τὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Τὴν ἐσπέραν πᾶσαν, τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικὰ καὶ καλὴν ἀπολογία τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Ὁ ἱερεὺς ἐκφώνως·

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

Ὁ ἱερεὺς εὐλογῶν τὸν λαόν· Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ χορὸς· Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ διάκονος· Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Ὁ χορὸς· Σοί, Κύριε.

Ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχὴν τῆς κεφαλοκλισίας καὶ τὴν ἐκφώνησιν·

Εἴη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου εὐλογημένον καὶ δεδοξασμένον τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

* * *

ΤΑ ΑΠΟΣΤΙΧΑ

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος πλ. α'. Χαίροις ἀσκητικῶν.

Ἄννα ἡ θεία χάρις ποτέ, προσευχομένη ὑπὲρ τέκνου ἐβόησε, τῷ πάντων Θεῷ καὶ Κτίστη· Ἀδωναῖ Σαβᾶθ, τὸ τῆς ἀπαιδίας οἶδας ὄνειδος· αὐτὸς τὴν ὀδύνην μου, τῆς καρδίας διάλυσον, καὶ τοὺς τῆς μήτρας, καταρράκτας διάνοιξον, καὶ τὴν ἄκαρπον, καρποφόρον ἀνάδειξον· ὅπως τὸ γεννησόμενον, δοτόν σοι προσάξωμεν, ἐπευλογοῦντες ὑμνοῦντες, καὶ ὁμοφρόνως δοξάζοντες, τὴν σὴν εὐσπλαγχνίαν, δι' ἧς δίδεται τῷ κόσμῳ, τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Ὡμοσε Κύριος τῷ Δαυΐδ ἀλήθειαν, καὶ οὐ μὴ ἀθετήσῃ αὐτήν. (ρλα' 11)

Πάλαι προσευχομένη πιστῶς, Ἄννα ἡ σώφρων, καὶ Θεὸν ἱκετεύουσα, Ἀγγέλου φωνῆς ἀκούει, προσβεβαιουῦντος αὐτῇ, τὴν τῶν αἰτουμένων θείαν ἐκβασιν· πρὸς ἣν ὁ Ἀσώματος, ἐμφανῶς διελέγετο· Ἡ δέησίς σου, πρὸς τὸν Κύριον ἤγγισε· μὴ σκυθρώπαζε, τῶν δακρύων ἀπόστηθι· εὐκαρπος χρηματίσεις γάρ, ἐλαία βλαστάνουσα, κλάδον ὠραῖον Παρθένον, ἥτις τὸ ἄνθος ἀνθήσειε, Χριστὸν κατὰ σάρκα, παρεχόμενον τῷ κόσμῳ, τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Ἐκ καρποῦ τῆς κοιλίας σου θήσομαι ἐπὶ τοῦ θρόνου μου. (ρλα' 11)

Ζεῦγος καρπογονεῖ τὸ σεπτόν, τὴν θείαν Δάμαλιν, ἐξ ἧς προελεύσεται, ὁ Μόσχος ἀρρήτῳ λόγῳ, ὁ σιτευτὸς ἀληθῶς, ὑπὲρ

ὅλου κόσμου προθυόμενος· διὸ γεγηθότες, ἐξομολόγησιν ἅπαυστον, ἐν κατανύξει, τῷ Κυρίῳ προσάγουσι, καὶ τὴν σύμπασαν, ἐποφείλουσιν ἔχουσι. Τούτους οὖν μακαρίσωμεν, καὶ πίστει χορεύσωμεν, ἐν τῇ συλλήψει ἐνθέως, τῆς ἐξ αὐτῶν τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, Μητρὸς τικτομένης, δι' ἧς δίδεται πλουσίως, τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα. Τῶν Ἑγκαινίων.

Ἦχος Δι-Θ

Δ ο ο ο ξα Πα α α τρι ι ι και Υι υι ω και
Α γι ι ω Πνε ε ευ μα τι

Τ^{Δι} ον εγ και νι σμον τε ε λου ου ουν τες του πα

νι ε ρου να α ου τη ης σης Α α να στα α α α

σε ε ε ε ως σε δο ξα α α α ζο με εν Κυ υ

υ ρι ι ι ι ε τον α γι α α σα α αν τα

του ου τον και τε λει ω σα α αν τα τη αυ

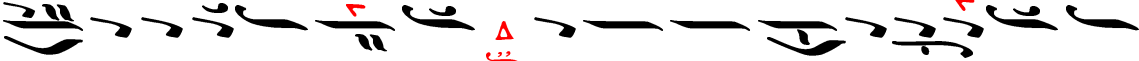
το τε λει εισου χα α α ρι τι και τερ πο με ε

νον ταις εν αυ τω ω ι ι ε ε ε ρου ου ουρ γου

με ε ναις υ πο πι στων μυ στι ι καις και ι ε

ραι αι αι αις τε ε λε ε ε ταις και προ σδε χο

ο με ε ε νον εκ χει ρο ος των δου ου ου ου ου

 λω ω ω ων σου τας α ναι μα ακτους και α α χραν

 του ουους θυ σι ι ας αν τι δι δο ον τα α τε τοις

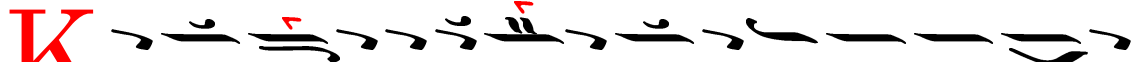
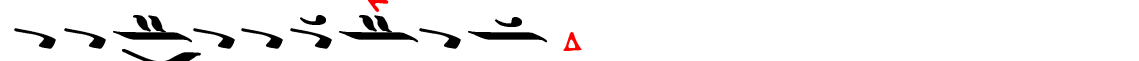
 ορ θω ως προ σφε ε ε ρου σι την των α μαρ τη

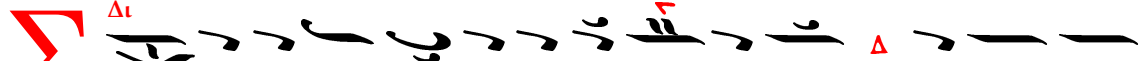
 μα α των κα α α α θα α α αρ σιν και αι το

 με ε γα ε ε ε ε λε ε ε ε ος

Καὶ νῦν. Τῆς Ἀγίας, ὁ αὐτός.

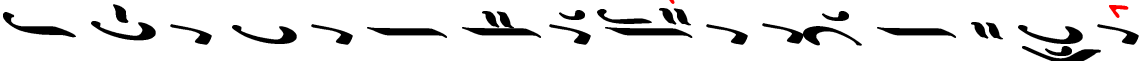
 Ἦχος Δι-Θ

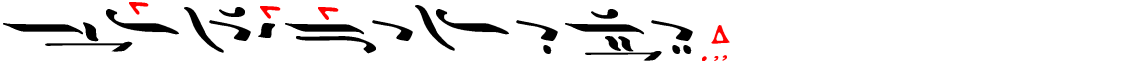

Kαι νυ υ υ υν και α α ει και εις τους αι ω νας

 τωναί ω ω ωνων α α μην

Σ^{Δι} η με ρον εκ ρι ζη ης του Δα α βιδ βα σι λι

 κη πορ φυ υ ρις ε εκ βλα στη η η η σα α α α

 σα του Ι εσ σαι βλα στα νειν α α πα αρ

 χε ε ε ται το α αν θος το ο μυ στι ι κον

 εν ω Χρι στος ο Θε ος η μω ων ε ξη η η η ην

 θη η η η σεν ο σω ω ζων τα ας ψυ χα α

 α ας η η η η μω ω ω ων

Μετὰ τὰ ἀπόστιχα λέγεται ὑπὸ τοῦ προεστῶτος ἢ τοῦ ἱερέως ἡ
ᾠδὴ Συμεὼν τοῦ θεοδόχου. (Λουκ. β' 29-32)

Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, Δέσποτα, κατὰ τὸ ῥῆμά σου, ἐν
εἰρήνῃ· ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ ἠτοίμασας
κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν· φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν
καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραὴλ.

Ὁ ἀναγνώστης τὸ τρισάγιον.

Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος· ἐλέησον ἡμᾶς.
(τρὶς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις
ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἅγιε, ἐπίσκεψαι
καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον (τρὶς).

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω
ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ
τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ
ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς
ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ
ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὁ ἱερεύς· Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα,
τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ
καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

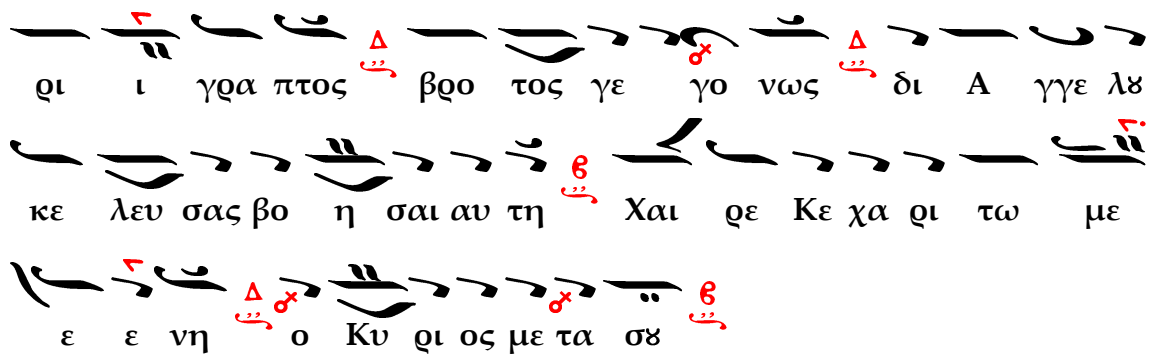
Ὁ χορός· Ἀμήν.

Τὰ ἀπολυτίκια.

Ἀπολυτίκιον τῆς ἐορτῆς.

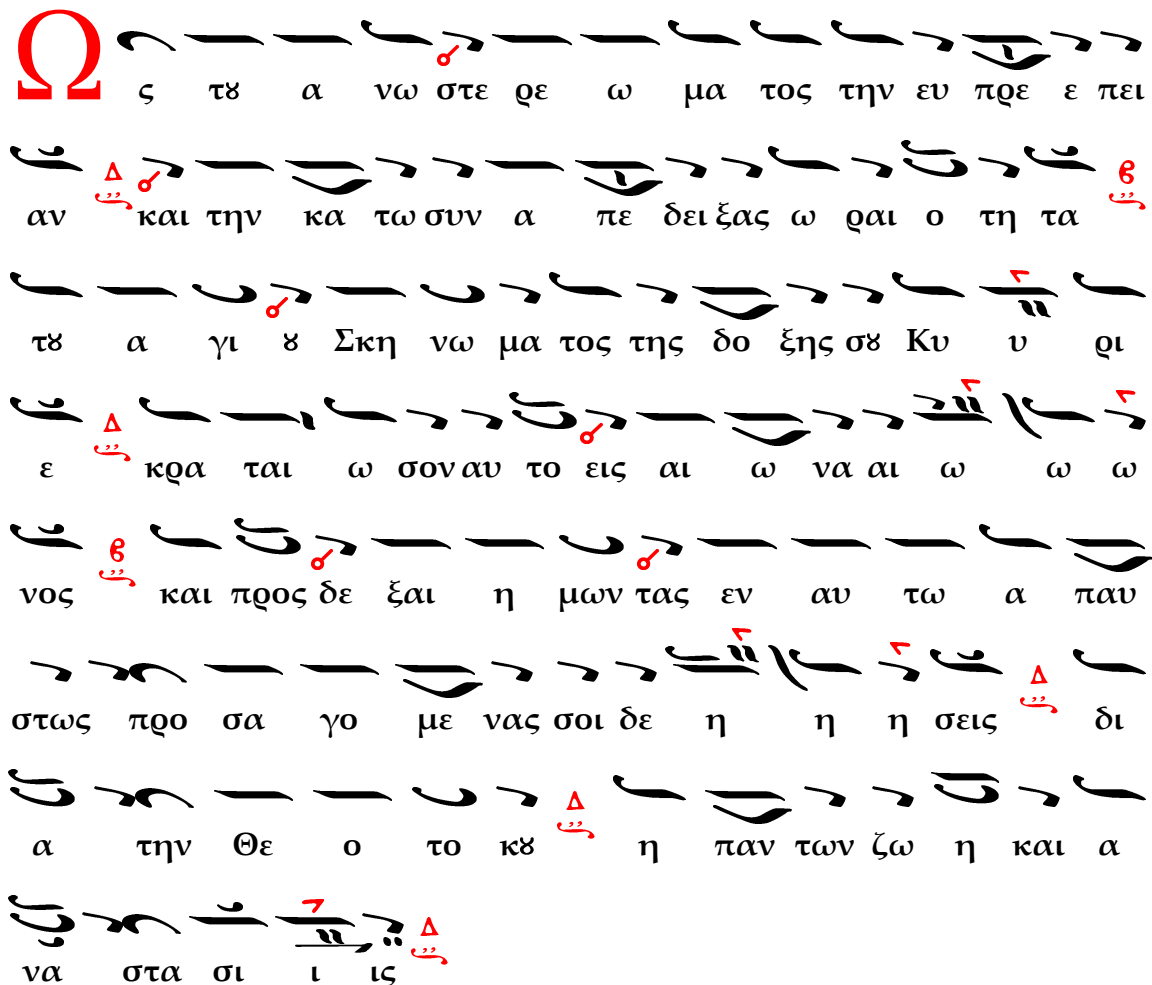
Ἦχος ♯ Δι. -Θ-

Σ η με ρον της α τε κνι ας δε σμα δι α λυ ον
ται τϛ Ι ω α κειμ γαρ και της Αν νης ει σα κϛ
ων Θε ος παρ ελ πι δα τε κειν αυ τϛς σα φως υ πισ
χνει ται Θε ο παι δα εξ ης αυ τος ε τε χθη ο α πε

Δόξα. Καὶ νῦν. Τῶν Ἐγκαινίων.

Ἦχος Δι - Θ

* * *

Η ΑΠΟΛΥΣΙΣ

Μετὰ τὰ ἀπολυτίκια, ἐὰν μὲν προηγήθῃ ἀρτοκλασία·

Ὁ διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ χορός· Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ ἱερεὺς εὐλογῶν τὸν λαόν·

Εὐλογία Κυρίου καὶ ἔλεος ἔλθοι ἐφ' ὑμᾶς τῇ αὐτοῦ θείᾳ χάριτι καὶ φιλανθρωπία πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ὁ προεστὼς (ἢ ὁ ἀναγνώστης)·

Στερεώσαι Κύριος ὁ Θεὸς τὴν ἀγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων Χριστιανῶν σὺν τῇ ἀγίᾳ ἐκκλησίᾳ καὶ τῇ πόλει ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ἐὰν δὲ δὲν προηγήθῃ ἀρτοκλασία·

Ὁ διάκονος· Σοφία.

Ὁ ἀναγνώστης· Εὐλόγησον.

Ὁ ἱερεὺς·

Ὁ ὢν εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης·

Στερεώσαι Κύριος ὁ Θεὸς τὴν ἀγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν σὺν τῇ ἀγίᾳ ἐκκλησίᾳ (ἢ μονῇ) ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων.

Ὁ ἱερεὺς· Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ ἀναγνώστης· Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβιμ * καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, * τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, * τὴν ὄντως Θεοτόκον, * σὲ μεγαλύνομεν.

Ὁ ἱερεὺς· Δόξα σοι, ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὁ ἀναγνώστης· Δόξα. Καὶ νῦν. Κύριε, ἐλέησον γ'. Πάτερ ἅγιε, εὐλόγησον.

Καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν μεγάλην ἀπόλυσιν·

Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου αὐτοῦ μητρός, δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ σταυροῦ, προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων δυνάμεων ἀσωμάτων, ἱκεσίαις τοῦ τιμίου καὶ ἐνδόξου, προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφύμων ἀποστόλων, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων μαρτύρων, τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων πατέρων ἡμῶν, τοῦ ἁγίου (τοῦ ναοῦ), τῶν ἁγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακεὶμ καὶ Ἄννης, τοῦ ἁγίου (τῆς ἡμέρας), οἷ καὶ τὴν μνήμην ἐπιτελοῦμεν, καὶ πάντων τῶν ἁγίων ἐλεῆσαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.

Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ, Χριστὲ ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὁ λαός· Ἀμήν.

* * * * *